



תת"ע 648/11/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סקיטל יניב סקיטל יניב, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 648-11-18 מדינת ישראל נ' סקיטל יניב
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

סקיטל יניב סקיטל יניב - הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 18.9.17 בשעה 14:50 נהג ברכבו, רכב מסחרי שמשקלו הכולל עולה על 3,500 ק"ג, בכביש 431 ק"מ 18, ועקף רכב עוקף.

זאת בניגוד לתקנה 36(ה) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת התביעה

ע"ת 1 שי בורפקר

שוטר תנועה, השוטר ערך את הדו"ח (ת/1) וכן הגיש שרטוט (ת/2).

השוטר מצוין כי נסע בנתיב השני מימין מתוך 3 נתיבים, כאשר הבחין בנאשם כשהוא נוסע בנתיב השלישי מימין ועוקף עם רכבו מונית, אשר אף היא עקפה באותה עת משאית. המשאית נסעה בנתיב הראשון מימין. השוטר כרז לנאשם לעצור ומצוין כי היה לו קשר עין רצוף עם הנאשם וכי מזג האוויר באותו יום היה נאה ולא היה דבר שהפריע לו לראות את העבירה.

הנאשם בתגובתו מסר "אני לא הייתי בנתיב השמאלי אולי הראשון או האמצעי".

בחקירתו הנגדית צוין השוטר כי כרז לנאשם לעצור כאשר הנאשם היה כבר בנתיב האמצעי, כאשר קודם הבחין בו נוסע בנתיב השלישי לאחר שעקף רכב שעקף רכב אחר.



פרשת ההגנה

הנאשם

הנאשם מספר כי נהג בכביש מרמלה לכיוון קניון עזריאלי, וכי לא הייתה לו כל סיבה לנסוע בנתיב השמאלי .

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, לדבריה עדותו של השוטר והדו"ח והשרטוט אשר הגיש מלמדים על ביצוע העבירה במלואה.

התביעה מפנה למתואר בדו"ח כי הנאשם בסיום ביצוע העבירה נסע בנתיב הימני, מתיישבת עם טענת הנאשם כי נסע בנתיב האמצעי כדי להגיע למחוז חפצו.

לפיכך מבוקש להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

טענות ההגנה

הנאשם ביקש שיקבע שהוא זכאי, ושיקבע כי נסע במסלול הימני.

דין

נקודת המחלוקת בין הצדדים הינה האם הנאשם ביצע עקיפה של רכב עוקף תוך שנוסע בנתיב השמאלי בכביש.

הנאשם בדבריו בדיון אישר כי רכבו שוקל 5 טון, משא קל. וכי יודע כי אסור לו לעקוף רכב עוקף.

השוטר רשם בדו"ח ואף העיד כי לא היה דבר אשר הפריע לו לראות את העבירה וכי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום הרכב בנתיבי הנסיעה, מסלול נסיעת הנאשם, קיום קשר עין עם הכביש ועם הנאשם, ומכלול העובדות

עמוד 2



הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

3. . ועוד, אף בדברי הנאשם כפי שנרשמו בדו"ח, ציין הנאשם כי אולי היה בנתיב האמצעי.

אף בחקירתו הנגדית ציין הנאשם: **"עברתי לאמצעי ובו המשכתי לכיוון ראשון"** .

כאמור, העבירה בה מואשם הנאשם, איננה עבירה של נסיעה שלא בנתיב הימני אלא עבירה של עקיפת רכב עוקף. נטען כי עקף מונית, אשר עקפה באותה עת משאית אשר הייתה על הנתיב האמצעי. דבריו של הנאשם כי נסע בנתיב האמצעי וכי היה במגמה של פנייה ימינה, מתיישבים עם האישום לפיו עקף את המונית וחזר לנתיב האמצעי.

למעשה, בדבריו מאשר הנאשם כי לא נסע בנתיב הימני ומספק סיבה לכך שעבר מהנתיב האמצעי לימין. אין הנאשם מכחיש כי מימינו נסעה מונית עוקפת. בכך תמיכה בגרסת התביעה.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו, עליו לבצע ראייה לאחר במעשהו, ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור."

"בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים..."

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה. עדות זו לא נסתרה ע"י הנאשם, ולא היה בעדות הנאשם, (אשר גם לפי גרסתו כפי שהושמעה בפני בעת עדותו יכול ונסע בנתיב האמצעי), כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשיעה אותו בכל המיוחס לו בכתב האישום.



ניתנה היום, ט"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, במעמד הצדדים